

USTNA VPRAŠANJA IN POBUDE NA 19. SEJI OBČINSKEGA SVETA:

Alenka Jevšnik – svetniška skupina LDP:

V luči aktualnih razprav o uvedbi in postopnem izvajanju sistema dolgotrajne oskrbe ter ob dejstvu, da številne občine po Sloveniji že pripravljajo konkretne korake za zagotovitev dostopnosti storitev dolgotrajne oskrbe, me zanima oz. vas prosim za odgovore na naslednja vprašanja.

1. Ali ima Občina Kamnik izdelano oceno potreb po dolgotrajni oskrbi na svojem območju (npr. število potencialnih uporabnikov, obstoječe kapacitete, kadrovske in prostorske potrebe)? Če da, kdaj je bila zadnjič posodobljena in ali je javno dostopna?
2. Glede na to, da so cene že znane, me zanima, koliko ocenjujete, da se bodo za občino zmanjšali stroški doplačil za pomoč na domu in koliko za institucionalno varstvo in kakšen bo prihranek v proračunu?
3. Kakšna je trenutno vloga občine Kamnik v pripravi na izvajanje Zakona o dolgotrajni oskrbi – ali občina že sodeluje z izvajalci za oskrbo na domu, domovi za starejše, zdravstvenim domom ter drugimi deležniki? Kateri izvajalci bodo izvajali oskrbo na domu in ali ocenjujete, da bodo pokrili vse potrebe?
4. Glede na predvideno znižanje dosedanjih doplačil in v odvisnosti od potreb, me zanima, ali se načrtuje kakršenkoli lokalni program, projekt ali investicija in kakšen je predviden časovni okvir za to?
5. Vsak dan sledimo novicam, da številne občine aktivno pristopajo k izgradnji novih domov, prizidkom, sanacijam, zato me zanima strategija občine Kamnik na tem področju.
6. V kolikšni meri občina aktivno obvešča občane o njihovih pravicah, možnostih in postopkih v zvezi z dolgotrajno oskrbo? Ali imajo občani dovolj jasnih informacij, kam se lahko obrnejo po pomoč ali svetovanje glede dolgotrajne oskrbe?
7. Ali so bile v zadnjem letu izvedene kakšne informativne aktivnosti (delavnice, objave v Kamničanki, spletne strani ipd.)?

Menim, da bi bilo v dobro občank in občanov, pa tudi za transparentnost delovanja občine, primerno in nujno, da se pripravi javno poročilo ali organizira predstavitev za občinski svet občine Kamnik, kjer bi bila predstavljena trenutna slika, načrti ter konkretne naloge občine na tem področju, predvsem pa predstavljene možnosti, ki jih imajo občani v naši občini. Zaenkrat žal nismo zasledili še ničesar.

Odgovor je pripravila Katarina Vogel, podsekretarka – vodja Oddelka za družbene dejavnost:

Sistem dolgotrajne oskrbe v Sloveniji je najpomembnejši socialni projekt zadnjih let. Zakon o dolgotrajni oskrbi se postopoma uveljavlja od leta 2024, s ciljem zagotoviti celostno podporo osebam, ki zaradi bolezni, starostne oslabelosti ali invalidnosti potrebujejo pomoč pri vsakodnevnih opravilih. Zakon predvideva postopno uveljavljanje pravic in oblikovanje mreže izvajalcev, vstopnih točk, informacijskih rešitev in podpornih mehanizmov. Pri samem vzpostavljanju sistema dolgotrajne oskrbe se je pokazalo, da bo za njegovo celovito in učinkovito implementacijo potrebnega več časa, kot je bilo sprva predvideno. Sam obseg dolgotrajne oskrbe glede na kategorijo in omejitev samostojnosti ali sposobnosti samooskrbe je razdeljen na pet kategorij (1. kategorija – lažje omejitve, 2. kategorija – zmerne omejitve, 3. kategorija – težje omejitve, 4. kategorija – težke omejitve, 5. kategorija – najtežje omejitve). Od leta 2024 dalje je že uveljavljena pravica do oskrbovalca družinskega člana. Oskrbovalec družinskega člana je družinski član, ki nudi oskrbo upravičencu do dolgotrajne oskrbe, uvrščenemu v 4. ali 5. kategorijo upravičenosti do dolgotrajne oskrbe. Pravica se skladno z zakonom izvaja v domeni resornega ministrstva oziroma pristojnih centrov za socialno delo, kjer je tudi vstopna točka za oddajo vloge. Od 1. julija letos dalje so uveljavljene pravice do

dolgotrajne oskrbe na domu, E-oskrbe in storitve za krepitev samostojnosti. E-oskrba je storitev elektronske oskrbe na daljavo, ki zagotavlja stalno povezavo z asistenčnim centrom in medicinskim osebjem, ki so z vrsto pametnih tehnologij 24 ur na dan povezane z dostopnimi storitvami. Uporabnikom omogoča samostojno in bolj neodvisno bivanje na svojem domu, njegovim svojcem pa stalen stik z uporabnikom in občutek varnosti. Storitve za krepitev in ohranjanje samostojnosti so namenjene preprečevanju poslabšanja stanja upravičenca in zmanjševanju potreb po pomoči, storitve, ki jih izvajajo socialno delavci, delovni terapevti, fizioterapevti, kineziologi in socialni gerontologi, med drugim zajemajo storitve psihosocialne podpore, podpore osebam s sindromom demence in svetovanje za prilagoditev bivalnega okolja. Število ur storitev za krepitev in ohranjanje samostojnosti je odvisno od kategorije, ki upravičencu pripada na podlagi opravljene ocene upravičenosti, in sicer za 1. kategorijo lahko koristijo 12 ur letno ter za 5. kategorijo do 24 ur letno. Pravici E-oskrba in storitve za krepitev in ohranjanje samostojnosti se skladno z zakonom izvajata v domeni resornega ministrstva oziroma pristojnih centrov za socialno delo, kjer je tudi vstopna točka za oddajo vloge. Vsakdanja opravila, ki so bila nekoč samoumevna, lahko s časom postanejo izziv. Iz tega razloga je bila vzpostavljena dolgotrajna oskrba pomoči na domu – sistem, ki povezuje socialno in zdravstveno pomoč ter ljudem omogoča, da živijo doma, a z več podporo in varnosti. Dolgotrajna oskrba pomoči na domu se izvaja na domu uporabnika – uporabnik na svojem domu prejema tako storitev pomoči pri osnovnih in podpornih dnevni opravilih ter storitve zdravstvene nege, vezane na osnovna dnevna opravila. Obseg neposrednega izvajanja dolgotrajne oskrbe na domu se določi v urah, in sicer lahko oskrba traja med 20 ter 110 ur mesečno. Znotraj določenih ur upravičenec lahko prejema pomoč pri osnovnih dnevni opravilih (prehranjevanje, oblačenje, osebna higiena, priprava na spanje), pomoč pri podpornih dnevni opravilih (gospodinjska opravila, nakup živil, priprava obrokov, različna spremstva) ter zdravstveno nego, vezano na osnovna dnevna opravila (spremljanje vitalnih funkcij, spremljanje zdravstvenega stanja uporabnika, priprava in nadzor pri jemanju zdravil itd). Pred izdajo odločbe vsakega prosilca na domu obišče in oceni posebna komisija. Ocenjevanje poteka po enotnih smernicah, saj so vsi svetovalci, ki opravljajo to delo, opravili obvezno usposabljanje. Na ta način se zagotavlja, da vse ocene po vsej Sloveniji temeljijo na enakih standardih in kriterijih. Po izdaji odločbe upravičenec in izvajalec dolgotrajne oskrbe na domu skupaj pripravita osebni načrt, na podlagi katerega se storitev lahko začne izvajati. Dolgotrajna oskrba pomoči na domu je skladno z Zakonom o dolgotrajni oskrbi edina pravica, ki je v domeni lokalne skupnosti, vstopna točka ostajajo pristojni centri za socialno delo, prav tako se celoten postopek dodelitve obsega pravice vodi na pristojnem centru za socialno delo. Naloga lokalne skupnosti je zagotoviti izvajalca za izvajanje oskrbe na domu. S 1. decembrom se uveljavlja še dolgotrajna oskrba v institucijah oziroma domovih za starejše občane. S tem naj bi bivanje v domovih postalo cenovno dostopnejše, saj bodo varovanci plačevali le prehrano in strošek nastanitve, storitve iz dolgotrajne oskrbe pa bodo krite iz pobranih prispevkov, ki se plačujejo od julija letošnjega leta. Iz sistema dolgotrajne oskrbe so izvzeti varovanci, ki so nastanjeni v posebnih socialnih zavodih (torej varovanci z različnimi motnjami v razvoju).

Analize o potrebah dolgotrajne oskrbe opravlja Inštitut Republike Slovenije za socialno varstvo. Vse analize so dostopne na njihovi spletni strani. Natančne analize za Občino Kamnik niso na voljo, Inštitut pa je pripravil oceno potencialnih uporabnikov dolgotrajne oskrbe, pri čemer se lahko pri napovedih izhaja edino iz obstoječih podatkov pred vzpostavitvijo novega sistema, seveda pa se v tem trenutku še ne ve, ali se bodo potencialni uporabniki odločali za menjavo pravice in za katere pravice se bodo odločili. Obenem so tudi nekatere statistike na področju dolgotrajne oskrbe v Sloveniji, ki so dostopne, še vedno precej nezanesljive (npr. ocene, ki izhajajo iz patronažnega varstva). Zadnji podatki, vključeni v analize, glede potencialnih uporabnikov v okviru novega zavarovanja so večinoma iz 2023, in so skladni z definicijo dolgotrajne oskrbe. Dolgotrajno oskrbo mednarodne institucije (Organizacija za gospodarsko sodelovanje in razvoj – OECD, Eurostat, Svetovna zdravstvena organizacija – WHO) v enotni definiciji opredeljujejo kot niz storitev, ki jih potrebujejo ljudje z zmanjšano stopnjo funkcionalne zmožnosti (fizične ali kognitivne) in ki so posledično v daljšem časovnem obdobju odvisni od pomoči pri izvajanju temeljnih in/ali podpornih dnevni opravil. Glede na dostopne podatke in

definicijo Inštitut ocenjuje, da je obstoječih prejemnikov storitev socialnega in zdravstvenega varstva, ki bi jih lahko umestili v dolgotrajno oskrbo v Kamniku 935. To vključuje institucionalno varstvo (domove za stare ljudi, posebne socialnovarstvene zavode, institucionalno varstvo v varstveno delovnih centrih), oskrbo na domu (pomoč na domu, osebno asistenco, oceno patronažnega varstva, oskrbovalce družinskega člana in drugo) ter prejemnike denarnih prejemkov (dodatki za pomoč in postrežbo po različnih zakonih, komunikacijski dodatek). Med temi se ocenjuje, da je 657 oseb takih, ki bodo upravičeni do dolgotrajne oskrbe v okviru novega zakona, ne ve pa se, ali se bodo za pravice tudi odločili. Pri tem na Inštitutu opozarjajo, da so predvsem ocene za dolgotrajno oskrbo na domu morebiti precenjene; razpoložljivi administrativni viri za patronažno varstvo namreč ne omogočajo opredelitve storitve na način, iz katerega bi bilo razvidno, ali gre za storitev dolgotrajne oskrbe ali ne, zato so prejemniki patronažnega varstva ocenjeni na podlagi rezultatov pilotnega projekta medresorske delovne skupine v letu 2012 in so torej ocene. Bolj natančni podatki v tem trenutku na nacionalni ravni še niso na voljo.

S strani Centra za socialno delo Kamnik so nas obvestili, da vstopne točke še ne premorejo celovitega informacijskega sistema, ki bi na enostaven način prikazoval podatke o vlogah, ki se nanašajo na dolgotrajno oskrbo, je pa moč iz obstoječega sistema (Krpan) ugotoviti, da je za 25 občanov iz občine Kamnik že narejen začasni osebni načrt, ki se sklene z oskrbovalcem družinskega člana. Podatka, koliko je že izdanih odločb za dolgotrajno oskrbo pomoči na domu v občini Kamnik, v tem trenutku še ni mogoče pridobiti, saj sistem tega ne omogoča. Po pogovoru z direktorjem Zavoda Pristan se izvajanje dolgotrajne oskrbe pomoči na domu v Občini Kamnik še ne izvaja, realno pa je pričakovati, da bo sistem zaživel v drugi polovici prihodnjega leta.

Občina Kamnik glede izvajanja dolgotrajne oskrbe pomoči na domu sodeluje z izbranim izvajalcem, to je Zavod Pristan, s katerim je bil spomladi tudi podpisan aneks k obstoječi koncesijski pogodbi o izvajanju storitev. Po pogovorih z izvajalcem storitev ocenjujemo, da iz naslova klasične pomoči družini na domu v prihodnjem letu še ne bo bistvenega prihranka, saj gre pri dolgotrajni oskrbi pomoči na domu za storitev, ki se bo v prihodnjih mesecih pričela postopno uvajati. Prav tako bo prihranek odvisen od števila uporabnikov, ki bodo prekinili izvajanje t. i. klasične storitve pomoči na domu in bodo prešli v sistem dolgotrajne oskrbe.

Več prihrankov si lahko občina obeta iz naslova doplačevanja oskrbnin v domovih za starejše. Od 1. 12. 2025 dalje bodo cene za uporabnike precej nižje. Iz tega naslova pričakujemo okrog 30 % prihranek, kar je spet zgolj ocena, saj odločbe o doplačilu oskrbnin iz sistema dolgotrajne oskrbe s strani centra za socialno delo še niso izdane.

Občina Kamnik aktivno sodeluje pri pripravi izvajanja dolgotrajne oskrbe na domu. Izvajalec je izbran in vpisan v Register izvajalcev dolgotrajne oskrbe.

Ko bo dolgotrajna oskrba dejansko zaživel, se bodo lahko ocenili prihranki, v tem trenutku brez izdanih odločb s strani pristojnih centrov za socialno delo, prihrankov ni možno predvideti. Glede na to, da so iz sistema dolgotrajne oskrbe izvzeti posebni socialni zavodi, to pomeni, da plačevanje za lokalne skupnosti v teh zavodih ostaja nespremenjeno.

Kamniški dom starejših občanov je zavod, katerega ustanovitelj in lastnik je Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti. Po preverbi podatkov pri vodstvu zavoda smo bili seznanjeni, da v tem trenutku ne načrtujejo širitve ali dograditve doma. V preteklosti je bil sicer izdelan DGD projekt za širitev doma in pridobljeno gradbeno dovoljenje, katerega veljavnost poteče junija prihodnje leto.

Ob tem so v domu še navedli, da se v okviru sodelovanja z resornim ministrstvom izvajajo pripravljalne aktivnosti, povezane z urejanjem komunalne infrastrukture, objekt je namreč star 50 let in potrebuje tehnične posodobitve. Obvezno sanacijo potrebujeta tudi dva trakta doma, saj od nastanka objekta ni bilo nobenih obnovitev.

Izvedba postopkov v okviru dolgotrajne oskrbe v Domu starejših občanov v Kamniku poteka nemoteno, v oktobru 2025 so o uvedbi dolgotrajne oskrbe in potrebi po podaji soglasij seznanili vse svojce stanovalcev. Soglasja so podali vsi svojci, razen dveh stanovalcev, ki bosta prevedbo v sistem dolgotrajne oskrbe izvedla sama. Pri postopku sodelujejo tudi s Centrom za socialno delo Ljubljana, ki je skrbnik za nekatere stanovalce doma. Skladno z nedavno sprejeto zakonodajo je sedaj omogočen lažji in hitrejši prehod v sistem dolgotrajne oskrbe v domovih za starejše občane, sistem bo centraliziran, vse vloge se namreč oddajajo in rešujejo na Centru za socialno delo Ljubljana.

Za celostno obveščanje javnosti o dolgotrajni oskrbi skrbi Ministrstvo za solidarno prihodnost, ki preko medijev obvešča javnost o pravicah in postopkih dolgotrajne oskrbe. Občani se lahko v zvezi s tem obrnejo na vstopno točko, torej pristojni center za socialno delo, izvajalce dolgotrajne oskrbe, lokalno skupnost ali pokličejo klicni center na številko 114.

Zaenkrat ocenjujemo, da so občani seznanjeni z novo nastajajočim sistemom dolgotrajne oskrbe, saj je vstopna točka za vse storitve ena, to je pristojni center za socialno delo oziroma so to domovi za starejše občane. V kolikor se bo v nadaljevanju izkazalo, da so potrebna dodatna informiranja oziroma ozaveščanja, bomo v okviru projekta, ki ga izvaja Zavod Oreli, skupaj z deležniki s področja socialnega varstva organizirali potrebna predavanja za uporabnike oziroma njihove svojce.

Spomnimo, sistem dolgotrajne oskrbe je zaživel s prvo storitvijo oskrbovalca družinskega člana v začetku leta 2024. Danes storitev oskrbovalca družinskega člana na ravni države koristi že 2000 družin, z upoštevanjem storitev E-oskrbe pa je v sistem dolgotrajne oskrbe vključenih že približno 8000 družin. Storitvi oskrbovalca in E-oskrbe delujeta v polnosti, dolgotrajna oskrba na domu je v intenzivnem vzpostavljanju, sistem dolgotrajne oskrbe v domovih za starejše občane pa bo vzpostavljen s 1. decembrom letos.

Ko življenje postane nekoliko težje – bodisi zaradi starosti, bolezni ali zmanjšane samostojnosti – je pomembno vedeti, da pomoč ni privilegij, ampak po novem pravica.

Matija Podjed – svetniška skupina Liste MS:

Izginotje ter ponovna postavitve kipa Usnjar – Talec ima v Kamniku že precej dolgo brado.

Načrt za spomenik v Kamniku je oblikoval arhitekt Vinko Glanz, bronasta plastika kipa Usnjar – Talec pa je avtorsko delo akademskega kiparja Borisa Kalina. Spomenik je bil odkrit 5. maja leta 1946. Spomenik je kulturna dediščina, vpisana v register kulturne dediščine pod št. 5277. Hkrati je spomenik z Odlokom o razglasitvi starega mestnega jedra Kamnika razglašen za kulturni spomenik lokalnega pomena.

Kot je moč razbrati iz medijev, se je s proučevanjem okoliščin izginotja kulturnega spomenika dvanajstim padlim delavcem tovarne Utok v Kamniku, med drugim ukvarjala tudi posebna občinska komisija, ki je svoje izsledke v letu 2014 predstavila občinskemu svetu Občine Kamnik.

Vse od takrat se z dejansko postavitvijo kipa ni veliko dogajalo, vse do letošnjega leta, ko je bilo v občinskem proračunu zaslediti postavko ter zagotovljena sredstva, da se spomenik, ki naj bi izginil med letoma 2003 ter 2004 ponovno postavi v območje soseske Malega gradu.

Zanima me, kako daleč smo s postopki postavitve spomenika, katera dela so bila že opravljena, katera še čakajo za postoriti, kakšen je strošek postavitve kipa, ki naj bi bil v naravni velikosti vrnjen na staro lokacijo, kakšni so rezultati razpisa Ministrstva za kulturo, kamor je bil projekt prijavljen ter kdaj bo izginuli talec dejansko spet našel pot domov v Kamnik.

Odgovor je pripravila Uršula Mihelčič Glavan, višja svetovalka za ohranjanje stavbne dediščine in izgradnjo objektov družbenih dejavnosti:

Občina Kamnik je letos pristopila k postopkom in aktivnostim za ponovno postavitve spomenika padlim delavcem tovarne Utok v času NOB (avtor – Boris Kalin, izvedba 1946). Prvotno je bil spomenik postavljen pred vhodom v nekdanjo tovarno Utok, po umestitvi stanovanjske soseske na območju nekdanje tovarne, pa je bila po zaključku gradnje predvidena postavitve v delu parkovne ureditve trga med stanovanjskimi objekti. Bronasta skulptura je bila v času gradnje stanovanjske soseske Mali grad odtujena, do realizacije ponovne postavitve ni prišlo in je do danes na namero postavitve skulpture spominjal le originalni kamniti podstavek z napisi padlih delavcev tovarne Utok znotraj stanovanjske soseske.

V letu 2025 so v odloku o proračunu Občine Kamnik namenjena sredstva za financiranje obnove podstavka in izdelavo novega ulitka bronaste skulpture. Čeprav Občina Kamnik na razpisu Ministrstva za kulturo s projektom ni pridobila podpore za sofinanciranje obnove skulpture, se je občina kljub temu odločila, da spomenik obnovi. Sredstva v višini 30.000 € so bila oziroma bodo v tem letu porabljena za izdelavo nove skulpture (do prestatitve se bo skulptura hranila v livarski delavnici) in obnovo kamnitega podstavka.

Mavčni model, ki se hrani v depojih Muzeja novejšje in sodobne zgodovine Slovenije v Pivki, je v dobrem stanju in je tako omogočal izdelavo novega ulitka skulpture. Za postavitev spomenika na predvideni lokaciji so bili pridobljeni kulturnovarstveni pogoji pristojnega Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije, Območne enote Kranj, soglasje oziroma dovoljenje lastnika avtorskih pravic in mnenje upravnika večstanovanjske soseske, kjer je bila predvidena postavitve spomenika, in sicer v smislu, da je zemljišče v lasti vsakokratnih etažnih lastnikov stavb in da se zato soglasja vseh lastnikov ne potrebuje. V preteklem mesecu smo se na upravnika ponovno obrnili z željo po soglasju za dodatne hortikulturne ureditve bližnje okolice neposredno ob spomeniku, vendar smo bili s strani upravnika seznanjeni z informacijo, posredovano od Nadzornega odbora soseske Mali grad, da se je skupnost stanovalcev odločila, da spomenika nikakor ne dovoli postaviti na zemljišču v njihovi lasti in da bodo uporabili vsa pravna sredstva za to, da spomenika tam ne bo.

Informacija o nasprotovanju solastnikov pri nameravani postavitvi spomenika na zemljišču stanovalcev soseske Mali grad je za nas pomenila nove, nepredvidene okoliščine, a smo se kljub temu odločili, da namero o postavitvi skulpture talca realiziramo, zato smo pristopili k iskanju alternativne lokacije, in sicer za postavitev spomenika na zemljišču v javni lasti.

V zvezi z novo ustrezno lokacijo se skupaj s pristojnim Zavodom za varstvo kulturne dediščine Slovenije, Območno enoto Kranj, izvajajo aktivnosti za umestitev spomenika v Knafličevem prehodu, ki je simbolno povezan z nekdanjo tovarno Utok in torej tudi s tem spomenikom. Po pridobitvi vseh potrebnih soglasij mnenjedajalcev (Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije in Komunalnega podjetja Kamnik d.o.o. kot upravljavca javne razsvetljave) se bo spomenik v začetku prihodnjega leta z ustrezno ureditvijo okolice prestavil na navedeno lokacijo, ki bo primernejša tudi z vidika dostopnosti za širšo javnost, vizualnega dojetanja mimoidočih in ambientalnega dopolnjevanja odprtega urbanega prostora mesta.

Bronasta skulptura je v izdelavi v livarski delavnici, skulptura izginulega talca pa se bo s tem v Kamnik po dolgih letih vrnila v začetku prihodnjega leta.

Ivanka Učakar – svetniška skupina NSi:

V Občini Kamnik imamo 14 pokopališč (Žale v Kamniku, Nevlje, Mekinje, Podgorje, Zg. Stranje, Vranja Peč, Tunjice, Šmartno v Tuhinju, Sela pri Kamniku, Loke, Gozd, Zg. Tuhinj,

Špitalič, Motnik). Nekatera upravlja Komunalno podjetje Kamnik, nekatera pa krajevne skupnosti. Zadrega s prostorom ni, vsaj javno ni znano. Razen ...

Največje pokopališče je pokopališče Žale v Kamniku. Zgrajeno je bilo kot mestno pokopališče pred slabimi tristo leti, leta 1733, ko je župnik Rasp iz higienskih razlogov preselil pokopavanje na obrobje, stran od farne cerkve na Šutni. Od leta 1733 do danes se je pokopališče razširilo že globoko v Žalski hrib, prva širitev je bila v šestdesetih letih dvajsetega stoletja, potem pa na dvajset do trideset let še dve.

Vprašanje: Katera naselja so bila v letu 1993, ko je bil sprejet Odlok o pokopališkem redu, opredeljena, da se iz njih obvezno pokopava na Žalah. Katera naselja lahko pokopavajo drugje, če imajo svojci že svoj grob? Ali so bila kasneje dodana še kakšna naselja?

Koliko prebivalcev je bilo po zadnjih podatkih v teh naseljih? Koliko umrlih letno je v teh naseljih? Koliko jih pokopljejo na Žalah, koliko v Podgorju in koliko na Homcu?

Koliko grobov je na Žalah? Koliko prostih mest je na novem delu pokopališča? Koliko svojcev letno preneha plačevati najemnino in so posledično na voljo mesta za pokop?

Koliko časa bo predvidoma mogoče še pokopavati na tem območju in kdaj bo potrebna širitev proti vzhodu od poslovilne vežice in parkirišč?

Odgovor je pripravil Timotej Štritof, podsekretar – vodja Oddelka za gospodarske dejavnosti, gospodarske javne službe in finance:

4. člen Odloka o pokopališkem redu in javnih pogrebnih svečanostih (Uradni list RS, št. 66/93) je določal, da »so okoliši pokopališč opredeljeni v strokovni podlagi, ki je sestavni del prostorskega plana in priloga k temu odloku. Ob ukinitvi, zgraditvi novega pokopališča ali razširitvi obstoječega pokopališča določi nove okoliše pokopališč pristojni organ za komunalne zadeve na podlagi strokovne podlage, ki jo pripravi Zavod za urbanistično načrtovanje Kamnik.« V letu 1997 je bil sprejet Odlok o pokopališkem redu Občine Kamnik (Uradni list RS, št. 23/97), ki je v 4. členu določal, da »se na določenem pokopališču pokopavajo vsi umrli na območju, za katerega je pokopališče namenjeno, ter tudi umrli v sosednjem naselju ali kakšnem drugem kraju, če je umrli pred smrtjo tako želel, oziroma če tako želijo svojci umrlega, ki imajo po zakonu pravico izbirati pokopališče«. Trenutno veljavni Odlok o pokopališkem redu v Občini Kamnik (Uradni list RS, št. 163/21) ne določa omejitev glede lokacije pokopa in se izbira pokopališča uredi v dogovoru z upravljavcem pokopališča, glede na želje pokojnika oziroma svojcev.

S krajevnimi podatki glede pokojnikov, ki so pokopani na posameznem pokopališču oziroma krajem njihovega bivališča pred smrtjo, ne razpolagamo in se tovrstna evidenca ne vodi.

Na območju pokopališča Kamnik oziroma Žal je trenutno skupno 2426 grobov. Prostih je še 23 enojnih grobov, dve dvojni grobni mesti in 28 mest za žarni pokop. V letu 2025 so bili vrnjeni trije grobovi, tj. grobovi, za katere so svojci prenehali plačevati najemnino oziroma so prekinili najemno pogodbo, in je s tem grobno mesto spet na voljo.

V zadnjem času je vedno več pokopov z raztrosom, s čimer se zmanjša število novih najemov grobnih mest, ocenjuje pa se, da bo na pokopališču Žale mogoče zagotavljati dovolj grobnih mest še predvidoma pet let. V tem času bo treba zagotoviti ustrezno prostorsko rešitev. V zvezi s tem vprašanjem je bila v letu 2004 pripravljena strokovna podlaga oziroma idejna rešitev za širitev pokopališča Žale v smer travnika, ki se nahaja na območju med poslovilnimi vežicami ter nogometnim igriščem, ob naslednjih spremembah in dopolnitvah občinskega prostorskega načrta pa bo obravnavno tudi omenjeno vprašanje širitve pokopališča Žale in hkratne rešitve vprašanja pomanjkanja parkirnih mest na tem območju.